

Gönlümle Söyleşi

— sevinc-guven · 24 Ekim 2009

A benim alingan,kırılgan gönlüm,
Senin de sevda araban oldu.
Günlerden bir gün...
Çıkamaz sokaklara daldın,
Bazen ağladın
Bazen güldün
Dönüşü olmayan biryoldu
Yürüdüğün...

Duyarsızdı onun gözleri
Ve...
Sen bunu biliyordun.
Gözyaşların vardı;
Kimi zaman sevinç
Kimi zaman üzüncü üreten.
Saçların gül kokardı
O zamanlar
Dudakların yasemen...

Deniz kızyydın,
Okyanusun da onun hercai gözleri...
Her bir köşesinde yüreğinin,
Anılar biriktirdin.

A benim unutkan,
Dalgın gönlüm.
Anılar tatlı bir ninniydi
Anne dudaklarından
Dökülürcesine sevecen.
Anılar uyuturdu seni
Ölüm uykusuna yatardın.
Penceresiz ev gibi
Karanlıklara dalardın kimi zaman...

Mor taylar koşardı

Yüreciğinde,
Sıla türküleri söyledin.
Çimlerde yalınayak,
Doğan ay'a karşı
Dansederek yürüdü.
Yıldızlar dökülürdü yeryüzüne,
Yüzbinlerce yıldız gözbebeklerinden...

A benim uslanmaz,
Zırdeli gönlüm,
Yaşam gemisi limana vardı.
Bitti yolculuk bugün
O kahrolası,
Bıyıklı şeytana
Her sözüyle kanardın
Biliyorum,
Kış güneşiyle bile sen
Alev alev yanardın.

Bir asır geçti ve
Mevsim artık sonbahar,
Sen hala her mevsimden
İlkbaharı sorarsın.
Kırık dökük sevda arabanla,
Keçi yollarında,kırda,
Dağda,bayırda
Hala o vefasız, o gönül hırsızını
Hala o sersemi ararsın...

Sevinç Güven Doğançan